

Mál nr. 14/2020**M og****V1 vegna ábyrgðartryggingar bifreiðarinnar A og****V2 vegna ábyrgðartrygginga bifreiðarinnar B****Ágreiningur um bótaskyldu vegna áreksturs hinn 28 október 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 09.01.2019 ásamt fylgiskjöllum.

Bréf V1 dags. 06.02.2020.

Bréf V2 dags. 11.02.2020.

Viðbótarathugasemdir M dags. 11.02.2020.

Málsatvik.

Hinn 28. október 2019 varð árekstur milli ökutækja A, sem er flutningabíll í eigu X og B, sem er í eigu M. Ökumaður B umrætt sinn var Y. Í málskoti segir M Y lýsa atburðarás við áreksturinn þannig að B hafi verið kyrrstæð á akstursleið að bifreiðastæði Sjúkrahússins á Akureyri þegar A hafi tekið vinstri beygju inn á bifreiðastæðið og við það rekist á vinstra afturhorn B. Upphaflega lýsingu ökumanns A á atvikum sé að finna í tjónstilkynningu en þar komi fram að hann hafi verið „að beygja inn að SAK og bíll B lendir í vinstri hlið bílsins“. Í síðari atvikalýsingu, sem stafi frá X komi hins vegar fram að A hafi verið kominn inn á bifreiðastæðið þegar B hafi „troðið“ sér meðfram vinstri hlið A. M telur útilokað, miðað við ákomu á bifreið B, að seinni atvikalýsing A eigi við rök að styðjast, skemmdirnar séu á tiltölulega litlu svæði á bifreiðinni en hefði B verið á ferð hefðu þær náð yfir mun stærra svæði. Því telur M ljóst að ökumaður A hafi tekið of krappa vinstri beygju og ekki horft nægilega til beggja átta og þar af leiðandi ekið á bifreið B, en Y hafi stöðvað bifreiðina af ótta við að bifreiðarnar næðu ekki að mætast. M tekur jafnframt fram í málskoti að lögregla hafi verið kölluð á vettvang en þar sem ökumenn hafi á þeim tíma verið sammála um atvikalýsingu hafi ekki verið gerð lögregluskýrsla um atvikið. Eftir að lögregla fór af vettvangi hafi viðmót ökumanns A hins vegar breyst og hann yfirgefið vettvanginn án þess að ljúka við útfyllingu tjónstilkynningar. Ágreiningur um sakarskiptingu var lagður fyrir Tjónanefnd vátryggingafélaganna og var niðurstaða hennar sú að hvor ökumanna skyldi bera helming sakar. Með framangreindum rökum er M ósáttur við þá niðurstöðu og krefst þess fyrir nefndinni að öll sök verði lögð á A.

Í bréfi sínu til nefndarinnar tekur V1, sem er vátryggjandi A, fram að Y hafi skilað einhliða tjónstilkynningu. Á framhlið hennar sé ekki hakað við að B hafi verið kyrrstæð í aðdraganda áreksturs. Þá hafi ökumaður A, bæði í upphaflegum og síðar til komnum framburði sínum, haldið því fram að B hafi verið ekið á A. Því sé ökumaður A ekki tvísaga um atvik við áreksturinn. Þar af leiðandi sé ósannað um atvik í aðdraganda áreksturs, ósannað sé hvor bifreiðanna hafi farið yfir á vegarhelming hinnar, og eins sé ósannað að bifreið B hafi verið kyrrstæð og ákomur á bifreiðina sýni ekki fram á neitt í þeim efnum. Með hliðsjón af því telur V1 rétt að hvor ökumanna beri helming sakar.

Í bréfi sínu til nefndarinnar lýsir V2, sem er vátryggjandi B, þeirri afstöðu sinni að rétt sé að skipta sök til helminga, enda sé ósannað með staðsetningu eða hreyfingu ökutækjanna við mætingu þeirra.

Í viðbótarathugasemdum sínum áréttar M kröfur sínar og bendir sérstaklega á aðstöðumun aðila. Þá ítrekar M að frásögn A hafi verið reikul og haldlítill og raunar sé óvíst hvort síðari lýsing hans á atvikum stafi frá honum sjálfum eða yfirmanni hans.

Álit:

Meðal gagna fyrir nefndinni er framhlið tjónstilkynningar, sem er aðeins undirrituð af Y. Er þar hakað við að bifreið B hafi ekið út af bílastæði, lóð, einkavegi, e. þ.h., en ekki er hakað við að bifreiðin hafi verið kyrrstæð. Á bakhlið tjónstilkynningar, sem undirrituð er af A, kemur fram sú lýsing hans á atvikum að hann hafi verið að beygja inn að sjúkrahúsinu og að bifreið B hafi lent í vinstri hlið A. Af þessari lýsingu verður ekki ráðið með óyggjandi hætti að bifreið B hafi verið kyrrstæð, og má frekar

ráða að A telji að bifreið B hafi verið ekið á bifreið A. Verður því ekki séð að ökumaður A sé tvísaga í lýsingum á atvikum, jafnvel þó síðari yfirlýsing X vegna málsins sé töluvert ítarlegri. Á bakhlið tjónstilkynningar, sem undirrituð er af Y, kemur hins vegar fram sú atvikalýsing að B hafi verið kyrrstæð þegar A hafi verið ekið á hana. Engin vitni virðast hafa orðið að atvikinu og veita ljósmyndir af ákomu á bifreið B engar óyggjandi vísbendingar um atvik við áreksturinn. Þar sem ágreiningur er um atvik og fyrirbyggjandi gögn sýna ekki fram á hver staða A og B var í aðdraganda árekstrar verður sök skipt til helminga.

Niðurstaða.

Ökumenn A og B bera hvor um sig helming sakar á umræddum árekstri.

Reykjavík 25. febrúar 2020

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.